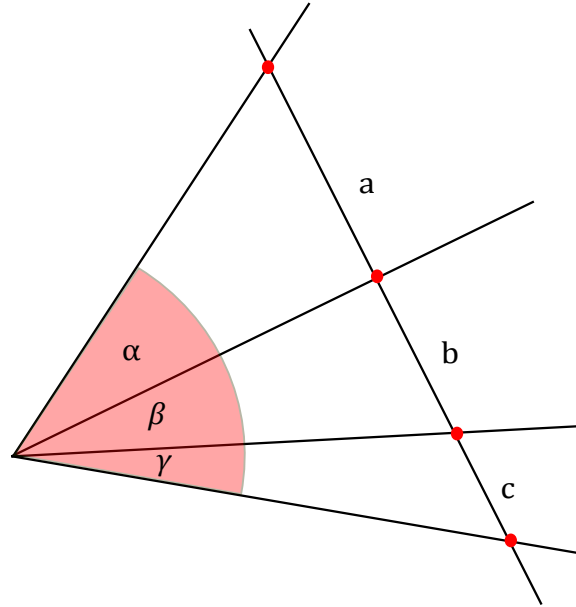

Geometria. Lista 1 (zadania z geometrii elementarnej)

Zadanie 1. Dwustosunek. (w: R. Courant, H. Robbins, *Co to jest matematyka?*, Prószyński i S-ka 1998)

a) Niech α, β, γ oraz a, b, c będą takie jak na rysunku 1.

Rysunek 1:

Znaleźć (możliwie wszystkie) funkcje f i g , że zachodzi związek

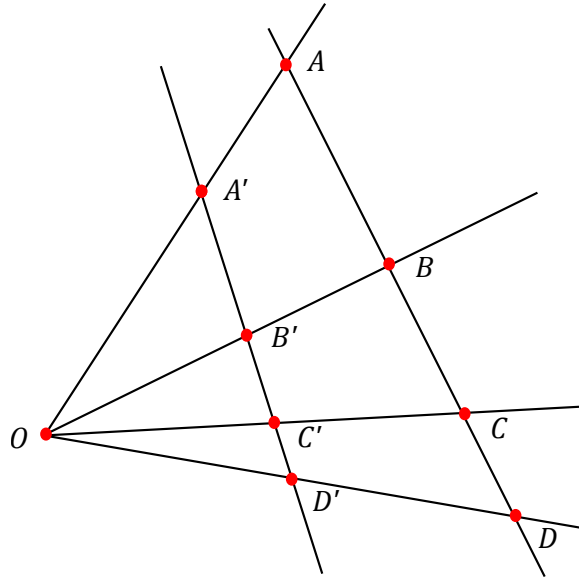
$$f(\alpha, \beta, \gamma) = g(a, b, c).$$

b) *Dwustosunkiem* czterech punktów współliniowych A, B, C, D nazywamy wielkość

$$(ABCD) = \frac{|CA|}{|CB|} : \frac{|DA|}{|DB|}.$$

Wykazać, że dwustosunek nie zmienia się przy rzutach środkowych i równoległych (por. rysunek 2). (Uwaga: jeśli na prostej wprowadzić układ współrzędnych (tzn. utożsamić ją z osią liczbową), to dwustosunek możemy określić tak:

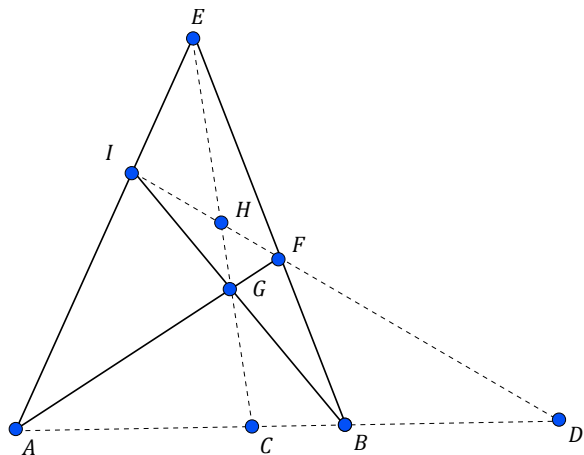
$$(ABCD) = \frac{C - A}{C - B} : \frac{D - A}{D - B}.$$

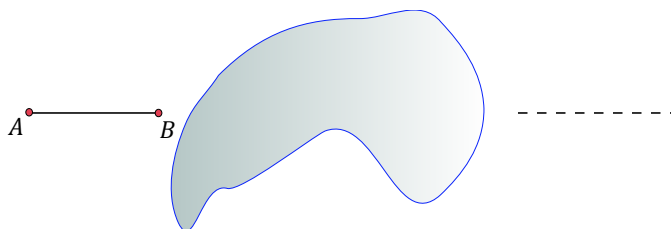
Rysunek 2: Rzut środkowy układu punktów na prostą

Określenia nie są tożsame, bo w drugim przypadku możemy, w zależności od wzajemnego położenia punktów A, B, C, D , otrzymać wartość ujemną. Obie wielkości są oczywiście równe z dokładnością do znaku. Kiedy otrzymamy wartość ujemną? Czy *znakowany* dwustosunek zachowa się przy rzutach?)

- c) Przypiszmy czterem punktom na prostej etykiety A, B, C, D na wszystkie możliwe sposoby (jest ich 24, dlaczego?). Wykazać, że otrzymany w ten sposób zbiór dwustosunków przyjmuje jedynie sześć wartości.
- d) **Czworobok zupełny.** Na płaszczyźnie dano cztery proste, z których żadne trzy nie przecinają się w jednym punkcie; por. rysunek 3, gdzie proste są narysowane ciągłą linią; linie przerywane przedstawiają tzw. przekątne czworoboku. Wykazać, że $(ABCD) = -1$
- e) Przypuśćmy, że za jeziorem chcemy wytyczyć drogę, której odcinek AB jest widoczny (por. rysunek 4). Chcemy, by nowowytyczony odcinek leżał na prostej wyznaczonej przez A, B . Cała konstrukcja musi przebiegać na suchym lądzie. Jak to zrobić? (Wskazówka: Posłuż się czworobokami zupełnymi.)

Rysunek 3: Czworobok zupełny

Rysunek 4: Tyczenie drogi

Zadanie 2. *Elipsą* nazywamy zbiór punktów X płaszczyzny, których suma odległości od dwu ustalonych punktów tej płaszczyzny O_1, O_2 zwanych *ogniskami* jest stała i większa niż odległość między ogniskami. Innymi słowy, elipsa jest zbiorem rozwiązań równania

$$|O_1X| + |O_2X| = d,$$

gdzie d jest ustaloną liczbą spełniającą nierówność $d > |O_1O_2|$.

- Wykazać, że każda elipsa ma dwie wzajemnie prostopadłe osie symetrii.
- Wykazać, że jeśli ograniczona figura płaska ma dwie prostopadłe osie symetrii, to ma także środek symetrii. Czy prostopadłość jest tutaj istotna? Wykazać jedyność tego środka.

- c) Znaleźć równanie elipsy wprowadzając układ współrzędnych kartezjańskich na płaszczyźnie i przyjmując, że jej ogniska leżą na osi Ox w tej samej odległości od początku układu. Wykazać, że każda krzywa zadana równaniem

$$\frac{x^2}{a} + \frac{y^2}{b} = 1,$$

gdzie $a > 0$, $b > 0$ jest elipsą o środku w $O(0, 0)$ i ogniskach leżących bądź na osi Ox bądź Oy .

- d) Napisać równanie elipsy z jednym ogniskiem w $O(0, 0)$ i drugim na osi Ox .
- e) Wykazać, że jeśli E jest elipsą na płaszczyźnie z kartezjańskim układem współrzędnych Oxy , której środek leży w początku układu, to istnieje izomorfizm liniowy $T: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$, że E jest obrazem okręgu jednostkowego o środku w $(0, 0)$ w tym odwzorowaniu. Wykazać, że obrazem elipsy w izomorfizmie liniowym jest znowu elipsa. (Wykorzystaj dodatek o rozkładzie macierzy.)
- f) Wykazać, że przecinając powierzchnię walca kołowego płaszczyzną niezawierającą prostych równoległych do tworzących walca otrzymamy elipsę. Czy podobne twierdzenie zachodzi dla stożka kołowego?
- g) Dwie płaszczyzny przecinają się pod kątem α . Na jednej z nich mamy okrąg o promieniu r , który rzutujemy równoległe na drugą. Kierunek rzutu jest prostopadły do płaszczyzny rzutowanej. Rzut okręgu jest oczywiście elipsą. Jak jest odległość między jej ogniskami, ile wynosi wartość c ?
- h)* Niech E będzie elipsą i niech O będzie punktem leżącym poza tą płaszczyzną. Zbiór punktów leżących na prostych przechodzących przez O i E nazywamy *stożkiem eliptycznym* o wierzchołku w O ; wspomniane proste nazywamy tworzącymi stożka. Wykazać, że część wspólna stożka eliptycznego i płaszczyzny niezawierającej O , przecinającej wszystkie tworzące tego stożka jest elipsą.
- i) W przestrzeni z wprowadzonym układem współrzędnych $Oxyz$ zadano za jego pośrednictwem okrąg $y^2 + z^2 = 1$, $x = 0$ oraz punkt $P(-1, 0, c)$. Następnie zrzutowano ten okrąg na płaszczyznę Oxy za pomocą rzutu środkowego o środku P . Wyznacz równanie otrzymanego zbioru.

Dodatek. Rozkład macierzy.

Niech A macierz 2×2 . Wykazać, że istnieje para obrotów R_φ, R_ψ , że macierz $B = R_\psi A R_\varphi$ ma postać przekątniową. (Tym samym symbolem R_φ oznaczyliśmy i obrót, i jego macierz w bazie standardowej.)

Dowód. Przypomnijmy, że

$$R_\varphi = \begin{bmatrix} \cos \varphi & -\sin \varphi \\ \sin \varphi & \cos \varphi \end{bmatrix}.$$

Dalej, zastosujemy następujące oznaczenia: $s_\varphi = \sin \varphi$, $c_\varphi = \cos \varphi$, $A = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix}$,
 $B = \begin{bmatrix} e & f \\ g & h \end{bmatrix}$. Musimy wykazać, że istnieją kąty φ, ψ , że $f = g = 0$. Łatwo wyrachować, że

$$\begin{aligned} f &= (b c_\varphi - a s_\varphi) c_\psi + (-d c_\varphi + c s_\varphi) s_\psi \\ g &= (c c_\varphi + d s_\varphi) c_\psi + (a c_\varphi + b s_\varphi) s_\psi \end{aligned}$$

Powyższe równania możemy przepisać w postaci pojedynczego równania wektorowego:

$$\begin{bmatrix} f \\ g \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b c_\varphi - a s_\varphi & -d c_\varphi + c s_\varphi \\ c c_\varphi + d s_\varphi & a c_\varphi + b s_\varphi \end{bmatrix} \begin{bmatrix} c_\psi \\ s_\psi \end{bmatrix}.$$

Niech

$$C_\varphi := \begin{bmatrix} b c_\varphi - a s_\varphi & -d c_\varphi + c s_\varphi \\ c c_\varphi + d s_\varphi & a c_\varphi + b s_\varphi \end{bmatrix}$$

Niech $h(\varphi) := \det C_\varphi$. Jak łatwo zauważyć, $h(0) = ab + cd$ oraz $h(\pi/2) = -ab - cd = -h(0)$. Ponieważ h jest funkcją ciągłą, to musi istnieć wartość $\varphi_0 \in [0, \pi/2]$, że $h(\varphi_0) = 0$. W takim razie C_{φ_0} zadaje odwzorowanie liniowe o niepustym jądrze, to znaczy, istnieje wektor \mathbf{v} różny od zera, że $C_{\varphi_0} \mathbf{v} = (0, 0)$. Oczywiście, jeśli $\mathbf{u} = \frac{1}{\|\mathbf{v}\|} \mathbf{v}$, to także $C_{\varphi_0} \mathbf{u} = (0, 0)$. Ponieważ \mathbf{u} ma długość 1, więc istnieje liczba $\psi_0 \in [0, 2\pi)$, że $\mathbf{u} = (c_{\psi_0}, s_{\psi_0})$. Oczywiście liczby $\varphi = \varphi_0$ oraz $\psi = \psi_0$ są szukanymi, to znaczy tymi, przy których f i g się zerują i macierz B staje się przekątniowa.